

Република Србија
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
САВЕТ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

72 Број: службено
30.08.2010. год.
Београд

МИНИСТАРСТВО ЗА ИНФРАСТРУКТУРУ
- Господин Милутин Мркоњић, министар -

Поштовани,

Савету за борбу против корупције достављена је представка у вези са усвајањем Уредбе о измени и допуни Уредбе о условима под којима страни бродови могу да плове и другим унутрашњим пловним путевима СР Југославије ради уласка у југословенско пристаниште отворено за међународни саобраћај 05 број 110-3852/2010 од 28. маја 2010. године. Анализирајући садржај измена ове Уредбе уочили смо да је она урађена у супротности са неколико планских докумената Републике Србије, као и да се њом обесмишљава Нацрт закона о безбедности пловидбе и лукама на унутрашњим водама.

Наиме, спорном Уредбом некадашњем пристаништу за сопствене потребе које се налази у саставу фабрике цемента „Лафарж“ у Беочину, додељен је статус луке отворене за међународни саобраћај, чиме се крши важећи Просторни план Републике Србије од 19. марта 1996. године, али и Предлог Просторног плана Републике Србије, који уопште не предвиђају постојање луке отворене за међународни саобраћај у Беочину. Надаље, прекршени су и Просторни план подручја посебне намене Фрушке Горе до 2022. године и Просторни план општине Беочин, који на том месту предвиђају постојање само пристаништа за сопствене потребе.

Осим кршења наведених планских докумената који, иначе, обавезују све државне органе приликом давања сагласности на планирање градње или додељивања одређеног статуса постојећим или планираним објектима, поменутом Уредбом мења се и суштина Нацрта закона о безбедности пловидбе и лукама на унутрашњим водама, чији је предлагач управо Ваше Министарство. Наиме, поменути Нацрт закона за циљ има увођење неопходног реда у лучки систем Републике Србије, па због тога предвиђа усвајање Стратегије развоја лука и

пристаништа, као стратешког документа који треба да одговори на питање за коју врсту робе и на којим локацијама су Републици Србији потребне луке и пристаништа. Таква решења управо предстаљају обезбеђење од евентуалних будућих штетних одлука, попут ове о давању статуса луке отворене за међународни саобраћај пристаништу у Беочину. Такође, Нацрт закона предвиђа остваривање значајних прихода будуће Лучке управе од издавања одобрења за обављање лучке делатности заинтересованим привредним субјектима, који ће даље бити реинвестирани у развој лучке инфраструктуре. Међутим, усвајањем поменутих измена Уредбе, Нацрт закона је фактички промењен и пре његовог усвајања и ступања на снагу.

Такође, Савет сматра да се додељивањем статуса луке отворене за међународни саобраћај пристаништу у Беочину, наноси оргомна штета домаћој привреди. Пре свега, Лука Нови Сад ће изгубити значајне приходе од претоварне делатности, имајући у виду да ће страни бродови сада моћи директно да одлазе и да врше претовар у Беочину, што до сада није било могуће с обзиром да је Лука Нови Сад једина била отворена за међународни саобраћај. Такође, држава ће остати без одговарајућих прихода имајући у виду да страни бродови више неће плаћати додатне таксе за стајање ван граничног прелаза и таксе за коришћење беочинског канала као националног пловног пута као што је то био случај пре ступања на снагу наведене Уредбе Владе. С тим у вези, подсећамо Вас да Лука Нови Сад једина до сада није приватизована и да једина пружа могућност да Нацрт закона о лукама покаже све своје добре стране. Друго, домаће бродарске компаније остаће ускраћене за приходе због истог разлога због којег ће Лука Нови Сад остати без прихода.

Осим тога, добијање статуса луке отворене за међународни саобраћај би подразумевало и слободно коришћење те луке од стране свих учесника у пловидби. Међутим, с обзиром да је реч о пристаништу које је до сада пословало искључиво за сопствене потребе, тешко је поверовати да ће робе које нису у функцији рада компаније Лафарж бити икада претоваране у беочинској луци обзиром да та лука није ни прављена за такве намене. Тиме се долази до парадоксалне ситуације у којој једна чисто приватна, индустријска лука за сопствене потребе добија статус међународне луке а при томе, због своје функције и намене, врши дискриминацију слободног коришћења исте од стране независних корисника луке.

Због свега наведеног, Савет оцењује да додељивање статуса луке отворене за међународни саобраћај у Беочину може да створи правни хаос у светлу долазећег Закона о лукама, чиме ће бити угрожено финансијско пословања будуће Лучке управе и самим тим, бити паралисан њен рад. Зато је одлуку о измени поменуте Уредбе тешко разумети, посебно ако се има у виду да се и помоћник министра у Вашем министарству, господин Павле Галић у више својих јавних наступа залагао да се садашњи број лука отворених за међународни саобраћај у Републици Србији смањи.

Наведене чињенице отварају питање о интересима којима се Министарство за инфраструктуру руководило када је предложило поменуто решење, и да ли је оно усвојено са становишта општег интереса. Како би Савет могао да настави са анализом спорног решења, Молимо Вас да нам у најкраћем могућем року доставите прецизне информације о томе на основу којих се техничких параметара

Министарство за инфраструктуру руководило или планира да се руководи приликом утврђивања испуњености услова предвиђених Уредбом о условима које морају да испуњавају луке и пристаништа отворене за међународни саобраћај („Службени лист СРЈ“, бр. 28/98). Такође, молимо Вас да нам доставите сву релевантну документацију (технички налази, сагласности других органа и др.), на основу које се може видети да је Министарство за инфраструктуру, у поступку предлагања Влади да се Беоцинском пристаништу додели наведени статус, утврдило да су испуњени сви захтеви предвиђени наведеном Уредбом. На крају Вас молимо и да нам доставите Мастер план за развој водног транспорта, који је обавезујућ приликом предлагања и доношења оваквих одлука.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК

Верица Бараћ